

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **T. K.**
sídlem R. 68, X L. n. D.
zastoupeného advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským
sídlem Palackého 151/10, 796 01 Prostějov

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2023, č. j. 3945/23/5200-10422-713023

takto:

- I. V řízení **se pokračuje.**
- II. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 8. 2. 2023, č. j. 3945/23/5200-10422-713023 a rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, dodatečný platební výměr ze dne 17. 12. 2013, č. j. 1740140/13/3109-24801-800748, **se zrušují.**
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Ing. Ondřeje Lichnovského, advokáta se sídlem Palackého 151/10, Prostějov.

Odůvodnění:

1. Finanční úřad pro Olomoucký kraj (dále jen „správce daně“) ve výroku uvedeném dodatečným platebním výměrem ze dne 17. 12. 2013 doměřil žalobci podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2008 ve výši 525 210 Kč a současně vyčíslil penále.
2. Žalovaný poprvé zamítl odvolání žalobce a potvrdil předmětný dodatečný platební výměr rozhodnutím ze dne 2. 12. 2014, které však neuspělo v soudním přezkumu. Druhé rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2019 zdejší soud rozsudkem ze dne 21. 12. 2020, č. j. 65 Af 19/2019-47 také zrušil, neboť dospěl k závěru, že jím byla daň doměřena po uplynutí objektivní desetileté prekluzivní lhůty pro stanovení daně. S tímto závěrem se však neztotožnil Nejvyšší správní soud a rozsudkem ze dne 9. 8. 2021, č. j. 4 Afs 30/2021-21, rozsudek zdejšího soudu zrušil. Krajský soud poté rozsudkem ze dne 30. 11. 2021, č. j. 65 Af 19/2019-73 zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2019 z jiných důvodů a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ten následně dne 8. 2. 2023 rozhodnutím, jež je specifikováno ve výroku tohoto rozsudku, změnil předmětný dodatečný platební výměr tak, že doměřenou daň snížil na částku 349 710 Kč a změnil i výši penále.
3. Žalobce žalobou požadoval zrušení nového rozhodnutí žalovaného, jehož nezákonnost spatřoval v překročení desetileté prekluzivní lhůty pro stanovení daně. Poukázal na skutečnost, že klíčová otázka, zda běh této lhůty ovlivňuje soudní přezkum, byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2022, č. j. 9 Afs 95/2021-40 předložena rozšířenému senátu, a proto navrhl přerušit řízení, dokud rozšířený senát nerozhodne. Žalovaný se sice nesouhlasil se závěrem o prekluzi v posuzované věci, souhlasil však s přerušením řízení.
4. Krajský soud proto usnesením ze dne 11. 7. 2023, č. j. 65 Af 12/2023-30 řízení přerušil do skončení věci vedené rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 9 Afs 95/2021.
5. Rozsudkem ze dne 1. 11. 2023, č. j. 9 Afs 95/2021-64 rozšířený senát Nejvyššího správního soudu zamítl kasační stížnost žalovaného, čímž důvod přerušení řízení odpadl. Krajský soud proto výrokem I. tohoto rozsudku podle § 48 odst. 6 s. ř. s. vyslovil, že se v řízení pokračuje.
6. V uvedeném rozsudku dospěl rozšířený senát k následujícímu závěru: *„Pokud se v souvislosti se stanovením daně vede před soudem ve správním soudnictví řízení, které bylo zahájeno po 31. 12. 2010, nestaví se lhůta pro stanovení daně podle § 41 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ale podle § 148 odst. 4 daňového řádu. V tom případě se však nestaví nejdější možná lhůta pro stanovení daně podle § 148 odst. 5 daňového řádu.“*
7. Nejvyšší správní soud tak přisvědčil právnímu názoru zdejšího soudu, prezentovanému v této věci již v rozsudku ze dne ze dne 21. 12. 2020, č. j. 65 Af 19/2019-47, a naopak dosavadní vlastní početnou judikaturu, včetně v této věci vydaného rozsudku ze dne 9. 8. 2021, č. j. 4 Afs 30/2021-21, označil za rozpornou s jednoznačným zněním zákona a protiústavní (v podrobnostech viz odůvodnění rozsudku rozšířeného senátu, dostupné již na www.nssoud.cz).
8. Žaloba je tudíž zcela důvodná. Desetiletá lhůta pro stanovení daně podle § 148 odst. 5 daňového řádu uplynula v posuzované věci dne 31. 12. 2018, tedy po deseti letech od jejího prvního počátku, jímž bylo datum 31. 12. 2008. Během soudních řízení zahájených až za účinnosti daňového řádu (první žaloba byla podána 3. 2. 2015), sice lhůta pro stanovení daně neběžela [§ 148 odst. 4 písm. a) daňového řádu], toto stavení však nemělo vliv na uplynutí

nejdelší možné lhůty podle § 148 odst. 5 daňového řádu. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno až dne 8. 2. 2023, tedy více než 4 roky po uplynutí nejdelší možné lhůty dle § 148 odst. 5 daňového řádu.

9. Jelikož je marné uplynutí lhůty pro stanovení daně skutečností, kterou měl zohlednit již žalovaný, a neučinil-li tak, jedná se o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, jež mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil.
10. Současně krajský soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil také rozhodnutí správce daně. S ohledem na to, že uplynula prekluzivní lhůta k doměření daně, nemá další pokračování řízení před orgánem daňové správy, které bylo iniciováno právě za účelem doměření daně, význam. Proto ani nebyla žalovanému postupem podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrácena k dalšímu řízení a došlo pouze ke zrušení předmětných rozhodnutí.
11. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšný žalobce má právo vůči žalovanému na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce ve výši 11 228 Kč tvoří: 1) zaplacený soudní poplatky ve výši 3 000 Kč (žaloba) a 2) náklady za zastupování advokátem, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a to jednak odměna za zastupování ve výši 6 200 Kč za 2 provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 advokátního tarifu, tj. převzetí zastoupení a sepsí žaloby (odměna za 1 úkon právní služby ve výši 3 100 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 advokátního tarifu), a dále náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý provedený úkon právní služby dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. 600 Kč. Jelikož je zástupce žalobce plátcem DPH, je podle § 57 odst. 2 s. ř. s. součástí náhrady nákladů řízení i částka 1 428 Kč, představující daň ve výši 21 % z částky 6 800 Kč, tj. z odměny a náhrad.
12. Náklady uložil soud žalovanému povinnost zaplatit žalobci v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Místo plnění určil soud dle § 149 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, použitého dle § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 1. listopadu 2023

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu

